

■ غ. ارزنگ

کانادا و آمریکا:

در حسرت یک رابطه ی گرم

کانادا بزرگترین شریک تجاری امریکاست و ۸۰ درصد صادرات کانادا، روانه ی بازارهای امریکا می‌گردد.

ویژه، کانادا و امریکا منافع مشترک بسیاری را در زمینه های مختلف سیاسی و اقتصادی دارا می باشند که برای هر دو کشور، بویژه از نظر اقتصادی برای کانادا بسیار حیاتی است.

در طول چهار سال اول زمامداری جورج بوش، روابط سیاسی و اقتصادی امریکا-کانادا جریان آرام طبیعی گذشته را نداشته است. دولت جورج بوش در راه صادرات چوب و حیوانات(گاو و گوساله) کانادا، موانعی را ایجاد کرده است. در زمینه سیاسی نیز روابط کانادا و امریکا آنطوریکه باید گرم و حسنه نبوده است. یکی از دلایل سردی روابط، عدم شرکت کانادا در حمله ی نظامی به عراق است و دلیل دیگر، عدم اعلام آمادگی کانادا برای شرکت در طرح پر خرج و عظمت طلبانه ی نظامی- دفاع موشکی- امریکاست که باعث رنجش زمامداران قصر سفید گردیده است.

در طول دهه ی اخیر، دولت های لیبرال کانادا، با جدیت تمام تلاش ورزیده اند، تا استقلال سیاست خارجی کانادا را حفظ نماید و از هم سوئی بی چون و چرا با سیاست های خارجی ایالات متحده امریکا، بپرهیزد. به ویژه در زمینه های نظامی، خود را با سیاست های ماجراجویانه امریکا، درگیر نسازند.

اکنون که پال مارتین زمام امور این کشور را در دست دارد، تلاش هایی از طرف هر دو کشور کانادا و امریکا صورت می گیرد تا سردی روابط بین امریکا و کانادا به گرمی بگراید. در راستای همین سیاست، جورج بوش به تاریخ ۳۰ نوامبر، اولین دیدار رسمی خود را از کانادا انجام داد. / پایان.

۲۰۰۰، این سنت سیاسی را شکست و در عوض اولین سفر رسمی اش را به مکزیکو رفت و این کشور امریکای مرکزی را «دوست خوب امریکا» نامید. دلیل این سنت شکنی سیاسی این بود که در جریان مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری امریکا در سال ۲۰۰۰، ژان کریتین - صدراعظم سابق کانادا- گفته بود که رابطه داشتن و تعامل با حزب دموکرات امریکا، برای کانادا راحت تر است تا حزب جمهوری خواه. این اظهار نظر ژان کریتین، مثل این که به مذاق آقای جورج بوش خوش نیفتاد و آن را نظری علیه حزب جمهوری خواه تلقی کرد و کینه اش را به دل گرفت. به همین علت تا زمانی که ژان کریتین بر سر قدرت بود، هیچ گاه به عنوان میهمان رسمی دولت کانادا، قدم به این کشور نگذاشت و به جز شرکت در جلسه ی سران کشورهای صنعتی جهان، دیداری دیگر از کانادا نداشت.

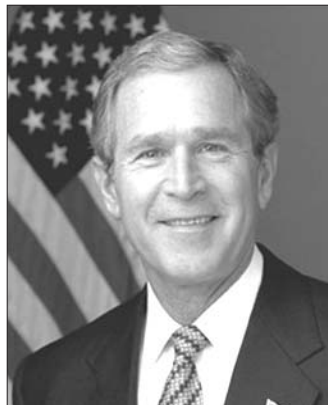
کانادا بزرگترین شریک تجاری امریکاست و ۸۰ درصد صادرات کانادا، روانه ی بازارهای امریکا می‌گردد. از طرف دیگر، به دلیل مرز طولانی و موقعیت جغرافیایی

در ماه نوامبر، جورج دبلیو بوش، در میان حیرت و ناباوری اکثر جهانیان، برای بار دوم به عنوان رئیس جمهور ایالات متحده امریکا برگزیده شد و برای چهار سال دیگر زمام امور این کشور قدرتمند و ثروتمند جهان را به دست گرفت. انتخاب مجدد جورج بوش به دلیل سیاست های راست گرایانه و عظمت طلبانه ی کادر رهبری دولت او، واکنش های منفی فراوان را در جهان برانگیخت و اکثریت مردم روشنفکر امریکا و جهان را مأیوس و سرخورده ساخت.

انتخابات ریاست جمهوری امریکا، شاید یکی از نادر ترین انتخابات جهان باشد که به لحاظ سیاسی و اقتصادی آن نه تنها بر ملت امریکا که بر جامعه ی جهانی نیز تأثیرگذار است و به همین دلیل می تواند پیامد هایی مثبت و یا منفی را در روابط اکثر کشور های جهان با امریکا و از جمله کانادا، در پی داشته باشد. کشور کانادا که به دلیل شرایط جغرافیایی اش همسایه ی دیوار به دیوار امریکا، بیشتر از دیگر کشور های جهان، از پیامد های

انتخابات ریاست جمهوری امریکا، هم در بعد سیاسی و هم در بعد اقتصادی متأثر می‌گردد.

به طور سنتی، رؤسای جمهور امریکا، بعد از انتخاب شدن، اولین سفر رسمی شان را به کانادا انجام می دهند تا بر ارزش و اهمیت کانادا به عنوان یک کشور همسایه و شریک بازرگانی مهم امریکا، مهر تأیید بگذارند. اما جورج بوش در دوره ی اول ریاست جمهوری خود در سال

جورج بوش، رئیس جمهور امریکا

پال مارتین، نخست وزیر کانادا